— *maksuja, jotka kyseisen ohjelman hallinnoija suorittaa kanta-asiakaspalkkioita asiakkaille luovuttaville lunastuskumppaneille, on pidettävä asiassa C-53/09 kolmannelta saatuna vastikkeena asiakkaille luovutetuista tavaroista tai tilanteen mukaan asiakkaille suoritetuista palveluista. On kuitenkin kansallisen tuomioistuimen asiana selvittää, sisältävätkö nämä maksut myös vastikkeen sellaisesta palvelujen suorituksesta, joka on erillinen suoritus, ja*

— *maksuja, jotka sponsoriyritys suorittaa kanta-asiakaspalkkioita asiakkaille luovuttavalle kyseisen ohjelman hallinnoijalle, on pidettävä asiassa C-55/09 osittain kolmannelta saatuna vastikkeena asiakkaille luovutetuista tavaroista ja osittain vastikkeena kanta-asiakasohjelman hallinnoijan kyseisen sponsoriyrityksen hyväksi suorittamista palveluista.*

(1) EUVL C 90, 18.4.2009
EUVL C 148, 5.6.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 7.10.2010 — Euroopan komissio v. Portugalin tasavalta

(Asia C-154/09) (1)

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2002/22/EY — Sähköinen viestintä — Verkot ja palvelut — 3 artiklan 2 kohta ja 8 artiklan 2 kohta — Yleispalveluvelvoitteista vastuussa olevien yritysten nimeäminen — Direktiivin virheellinen täytäntöönpano)

(2010/C 328/07)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: P. Guerra e Andrade ja A. Nijenhuis)

Vastaaja: Portugalin tasavalta (asiamies: L. Inez Fernandes, avustajanaan advogado L. Morais)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) (EYVL L 108, s. 51) 3 artiklan 2 kohdan ja 8 artiklan 2 kohdan rikkominen — Yleispalveluvelvoitteista vastuussa olevien yritysten nimeäminen

Tuomiolauselma

1) *Portugalin tasavalta ei ole noudattanut yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 3 artiklan 2 kohdan ja 8 artiklan 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole pannut yleispalvelun tarjoajan tai tarjoajien nimeämistä koskevia unionin oikeuden säännöksiä asianmukaisesti täytäntöön kansallisessa oikeudessa ja se ei ole ainakaan varmistanut sitä, että kyseisiä säännöksiä sovelletaan käytännössä.*

2) *Portugalin tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(1) EUVL C 153, 4.7.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 7.10.2010 (Court of Appealin (England & Wales) (Civil Division) (Yhdistynyt kuningaskunta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Secretary of State for Work and Pensions v. Taous Lassal

(Asia C-162/09) (1)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Henkilöiden vapaa liikkuvuus — Direktiivi 2004/38/EY — 16 artikla — Pysyvä oleskeluoikeus — Ajallinen soveltamisala — Direktiivin täytäntöönpanon määräpäivää ennen täyttyneet ajanjaksot)

(2010/C 328/08)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Secretary of State for Work and Pensions

Vastapuoli: Taous Lassal

*Muu osapuoli:*The Child Poverty Action Group

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38 (EUVL L 158, s. 77) 16 artiklan 1 kohdan tulkinta — Unionin kansalainen, joka on oleskellut laillisesti Yhdistyneessä kuningaskunnassa viiden vuoden ajan ennen 30.4.2006, joka on kyseisen direktiivin täytäntöönpanon määräpäivä, ja joka on tämän jälkeen lähtenyt sen alueelta 10 kuukaudeksi — Ennen 30.4.2006 täyttyneen ajanjakson huomioon ottaminen pysyvän oleskeluoikeuden tunnustamiseksi